

‘Ik geloof dat mijn vader nog ergens is en een oogje op mij houdt’

Actrice Elsie de Brauw

55 is actrice Elsie de Brauw, en haar leven is drukker dan ooit. De afgelopen jaren speelde ze over de hele wereld. Ook rekende ze af met de woede die ze met zich meedroeg. Deze zomer stort ze zich op een nieuw doel: zelf theater maken, op kleine schaal.

Je

speelt veel bij NT Gent, en je man, Johan Simons, is daar artistiek leider. Jullie wonen in Varik, in de Betuwe. Hoe doe je dat?

Elsie de Brauw: “Ik woon doordeweeks in Gent. Johan zwerft heen en weer tussen het Ruhrgebied, Gent en Varik. Elk week-eind overleggen we: wanneer ben jij waar? We spreken ook echt vrije dagen af.”

Wat doe je op die dagen?

“Veel in bed liggen, haha. En wandelen.”

Goede seks en tussendoor de deur uit voor een frisse neus.

“Precies! De gouden sleutel voor een relatie. Het vuur brandt nog steeds, gelukkig.”

Je man werkte tot 2015 als artistiek leider bij de Münchner Kammerspiele, waar jij drie voorstellingen speelde. Voelde het werk anders dan in Nederland?

“Ja, de belangstelling vanuit het publiek is groter. Dat voelde als een balsem. Het Nederlandse publiek is onverschilliger en minder onderlegd. Komend najaar ga ik op drie basisscholen een kunstproject doen. Dat heeft daar ook mee te maken. Ik had het geluk dat mijn vader me al jong meenam naar klassieke concerten. Als hij gedichten las, zag ik hoeveel het hem deed. Veel kinderen worden hier niet meer opgevoed met kunst, maar in Duitsland is het gewoon onderdeel van het lespakket. In het museum zie je veel ouders met kinderen. Op school lezen ze

Schiller en Goethe. Dat kennen we hier niet. Het is alsof kunst in Nederland geen wortels heeft. Dat wil ik ontzettend graag veranderen.

Toen onze kinderen klein waren, hebben we met hun hele lagere school de voorstelling *De kleine prins* gemaakt. Ik speelde mee, en de kinderen waren om de beurt de kleine prins. Er werd veel geïmproviseerd. Na afloop zeiden de ouders: ik wist niet dat dit bestond! Voor hen was theater een enkele reis ontspanning. Maar ik vind het mooi als kinderen leren om wat moeite te doen om kunst te maken en te begrijpen. Want in elk beroep heb je creativiteit nodig. Dit najaar ga ik theater maken op drie scholen, met een beeldend kunstenaar en iemand van de pabo. We gaan de leerlingen vragen naar hun mooiste herinneringen. In de zomer ga ik aan de hand daarvan een stuk schrijven, en daarna maken we in drie weken een voorstelling. Het is fantastisch leuk.”

Wat maakte dat jij op je 24ste koos voor dit vak?

“Doordat andere mensen zeiden dat ik het goed kon. Als puber wilde ik liever zangeres worden, ik zat in een popbandje. Maar daarvan zei nooit iemand dat ik het goed kon, haha, dus ik stopte ermee. Als kind heb ik veel in mijn eentje toneelstukjes gedaan voor de spiegel. Ik stotterde erg, en dat wilde ik niet meer, omdat mensen me uitlechten. Rond mijn elfde ben ik als mijn zusje gaan praten. In feite was dat acteren. Ik kopieerde haar stem en intonatie, en zo ging het over.”

Het lijkt me dat je van stotteren behoorlijk ongelukkig kunt worden.

“Nogal. Vooral omdat andere mensen je niet kunnen verstaan en je wordt gepest. Je kunt nooit eruit laten komen wat er in je zit, want je kunt het niet verwoorden.”

Hoe voelt dat?

“Heel benauwd, alsof je stikt. Stikt in je woorden. Ik kreeg spraakles, waarbij ik

beter moest leren ademen, maar dat had bij mij geen zin. Het is echt iets psychisch.”

Iedereen vraagt zich natuurlijk af hoe je vanuit zo'n situatie tot een schitterende carrière op het toneel komt.

“Misschien juist wel daardoor. Dat je niet gehoord werd en gehoord wilt worden. Ik was het nakomertje, er waren nog vijf anderen die veel meer aandacht vroegen.”

Hoe kijk je nu terug op je jeugd?

“Mijn vader verongelukte toen ik vijftien was. Daarna brak een zwarte periode aan. Mijn broers en zussen waren allang het huis uit, en ik bleef alleen achter met mijn moeder in dat grote huis. Ze was depressief en wilde dat ik thuis bleef, voor haar. Ik was ook ongelukkig, maar ik was vijftien, ik wilde de hort op, leven! Meestal smeerde ik hem stiekem naar mijn vriendje. Weet je, als iemand kanker heeft, is het ook verschrikkelijk, maar daar kun je samen aan wennen. Maar als iemand – wam! – weg is, voel je veel woede. Dat iemand het zich zomaar permitteert om jou moederziel alleen te laten. Jou niet belangrijk genoeg vond om te blijven, ook al is dat volstrekt irreal. Onbewust denk je: ja, maar ik dan? Het is niet zo dat ik me daarna niet meer heb kunnen hechten, zo van: die gaat toch dood, of weg. Ik klamp me juist vast aan vrienden en familie.”

Je zoons zijn 23 en 25. Kon je ertegen toen zij uit huis gingen?

“Ja, het geeft ook vrijheid. In 2014 heb ik de hele wereld rondgereisd met de dansvoorstelling *tauberbach*. Dat had ik nooit gedaan als ze nog thuis hadden gewoond. Hoewel ik nooit een moeder ben geweest die zat te wachten tot ze thuiskwamen. Ik heb altijd een eigen leven gehad. Maar die navelstreng zit er nog steeds. Nu ik veel in Gent ben, app en bel ik ze, of kijk of ik ze onderweg ergens kan oppikken voor een kopje thee. Zaterdag ga ik met de één eten en naar de film, en volgende week spreek ik met de ander af. Als het niet goed gaat met ze, bellen ze mij. Dat vind ik heel fijn.”

Afgelopen zomer was je in Noorwegen, voor de opnames van de speelfilm *Verdwijnen*. Hoe was dat?

“Ik speel een moeder, Louise, die vanaf haar elfde als pianiste de hele wereld over reisde. Ik had mijn pianospel opgefrist, en Noors geleerd. We zaten in de sneeuw, ►

‘Toen ik elf was, ben ik als mijn zusje gaan praten. In feite was dat acteren. Zo ging het stotteren over’

FAVORIETEN

BOEK “*De reis naar Ispahan* van Frans Van Isacker, want het gaat over het noodlot.”

STAD “Venetië, vanwege het rustgevende geklots van het water, en de vergane glorie.”

VOOR HET SLAPENGAAN “Kijk ik op uitzendinggemist.nl naar *De wereld draait door*.”

SOCIALE MEDIA “Ik ben tegen sociale media. Vreselijk, dat mensen de hele tijd hun vakantiefoto's de wereld in slingeren. Laat dat toch lekker privé zijn.”

HOBBY “Hardlopen op de dijk.”

HEIMELIJK GENOEGEN “Elke dag één sigaret roken.”

MUZIEK DIE ONTSPANT “Adele.”

VOEDSEL “Avocado.”

tegen Lapland aan. De vrouw die ik speel heeft husky's, van die sledehonden. Bij het oefenen met de honden gleed ik uit, en brak mijn pols. Het bot stak er uit, er moesten schroeven in. Er was nog geen minuut gedraaid, dus de verzekering zei: 'Oké, andere actrice.' O nee, dacht ik. Toen zei die fantastische Boudewijn Koole, de regisseur: 'Ik wil alleen maar met Elsie.' De schatten hebben de opnames verschoven. Ik had wel pijn, maar toen we eenmaal draaiden, was het geweldig."

Je speelt een harde moeder. Putte je voor je rol uit je eigen leven?

"Jajaja, Boudewijn zei vaak: 'Je vindt het niet leuk hè, om je moeder te spelen?' Die moeder heeft heel jong een dochter

me enorm in mijn gewone leven. Op een gegeven moment is die woede op. Nu denk ik: zij heeft waarschijnlijk ook haar best gedaan. Ik geloof altijd dat mijn vader nog ergens is en een oogje op mij houdt. Ik heb ooit een kind in het ziekenhuis gehad, en ik reed van Gent naar Amsterdam, full-speed, en ondertussen riep ik mijn vader aan: papa, help me, het is nu of nooit. Die operatie liep wonder boven wonder goed af. Tegenwoordig is mijn moeder er ook bij, die kan ik ook aanroepen. Mijn blik op haar is zachter geworden."

Terwijl het vuur van de woede lange tijd intens heeft gebrand, toch?

"Precies. Mijn woede stroomde regelma-
tig over, en vooral Johan werd daar de

die ik als kind niet mocht hebben. Want je wilt – zeker als meisje – lief gevonden worden, ze moeten van je houden. Het kon nergens heen, dat sadistische gevoel van: whaaa! Ik wil je met de grond gelijk maken! Dat gevoel moet je weer opzoeken in de therapie, en ventileren. Je moet in je dagelijkse situaties kijken waar die woede precies vandaan komt, en dat moet je leren richten op de persoon voor wie het wel bedoeld was, je moeder. Telkens als je dat doet, gaat er een beetje woede af."

En je man denkt nu: waar is die felle vrouw gebleven?

"Haha, hij zegt steeds: 'Wat gaat het goed, hè? Wat gaat het goed!'"

Als regisseur is hij zelf ook niet de makkelijkste.

"Nee, zeker niet. Als we samen een productie maken, zoals laatst *De Kersentuin*, zitten we er allebei met huid en haar in. Je krijgt veel vrijheid, maar hij is ook heel streng, en hij is tegen mij het strengst. Ik heb soms het gevoel dat hij ten opzichte van de andere acteurs moet laten zien dat ik bij hem echt geen speciale positie heb. Ja, het ligt heel gevoelig." (lacht)

Schets dat eens?

Speelt een woedende man: "‘Wat sta je nou te doen!’ Of hij gebaart: terug! Te vroeg! Hij schreeuwt veel meer tegen mij dan tegen anderen."

Je leerde hem kennen toen hij je les gaf op de Toneelacademie. Misschien vind je die dominantie wel woest aantrekkelijk?

"Nee, helemaal niet (schater). Het is verschrikkelijk. Ik probeer het heel lang te pareren en te negeren."

En aan het einde van de repetitiedag zit je weer samen in jullie kleine appartement in Gent.

"Ja, maar soms ga ik gewoon in mijn een-tje uit eten. Dat samenwerken hadden we nu vijf jaar niet gedaan. Ik vond het echt weer wennen. Alsof hij moest aftasten waar ik stond, en ik moest aftasten waar hij stond. Ik denk dat dat je uiteindelijk wel weer wat geeft, maar eigenlijk ben ik liever helemaal niet samen buiten de repetities als we een voorstelling maken. Als we weer samenwerken, opteer ik ervoor dat we elkaar alleen maar in het weekend zien. Niet ook nog 's avonds, want dan ga je geforceerd het onderwerp ►

'Ik was voortdurend boos, boos, boos. En je wilt niet de hele tijd boos zijn op degene van wie je zo veel houdt'

gekregen. Maar het heeft nooit goed gebo-
terd tussen die twee, omdat moeder altijd
weg was, en heel hard is voor zichzelf, en
voor haar. Het is geen hartelijk mens dat
makkelijk liefde laat zien. Mijn moeder
kon dat ook niet goed. Ze had een kriti-
sche blik; zodra ze naar me keek dacht ik:
wat doe ik fout? Ze vond me te dik en had
commentaar op mijn uiterlijk. Ze was al
49 toen ik werd geboren, ze had geen zin
in mij. 'Lieverd, jij kunt alles, je bent het
mooiste kind van de wereld?' Nee, zo ging
het zeker niet. Ik stotterde en was scheel.
Mijn moeder gaf me het gevoel dat ik niks
kon. Als dat maar vaak genoeg in je
patroon wordt geduwd, ga je dat geloven.
Ik twijfelde altijd of ik het wel goed deed.
Thuis, op mijn werk. Vroeger viel ik vaak
flauw tijdens repetities. Pure faalangst.
Dat is voor een regisseur ook strontverve-
lend. Zet het effe opzij! (lacht) Dat kon ik
heel lang niet. Ik was altijd boos. Mijn
vader was ongeveer heilig en mijn moeder
had het altijd gedaan. Die wilde me niet.
Pas de laatste jaren ben ik milder over
mijn moeder gaan denken, en dat helpt

dupe van. Toen ik met mijn moeder alleen
overbleef, was zij zielig, en moest gehol-
pen worden. Maar ik wilde dat helemaal
niet, dus het was een dubbele verhouding.
Op een gegeven moment kon ze niet meer
goed lopen en zien, en pakte ik haar bij de
hand en leidde haar stoepjes op en af.
Maar ondertussen dacht ik: val dood! Dat
waren zeer tegengestelde emoties. Je doet
heel lief, zet haar onder de douche, droogt
haar af, en ondertussen denk je: ik háát dit
lichaam, ik haat het allemaal! Als het
slecht ging met Johan en mij, deed ik dat
bij hem ook. Dan vroeg ik: (zet een lieve
stem op) 'Wil je nog koffie?' Terwijl ik in
mijn hoofd op hem zat te vloeken."

Wat had hij op zo'n moment gedaan?

"Niks, maar je bent zo gewend om degene
met wie je samenleeft met een dubbele
agenda te behandelen. Dat is de code."

**Ben je om tot dat inzicht te komen in
therapie gegaan?**

"Ja. Want ik was voortdurend boos, boos,
boos. En je wilt niet de hele tijd boos zijn
op degene van wie je zo veel houdt. Door
die therapeut ontdekte ik dat het woede is

ELSIE IN ACTIE

Actrice Elsie de Brauw (1960) verbond zich in 1985 aan Theatergroep Hollandia, mede opgericht door haar echtgenoot, theaterregisseur Johan Simons. Ze speelde bij Toneelgroep Amsterdam en bij NT Gent. In 2006 en 2011 won ze de Theo d'Or, de prijs voor beste Nederlandstalige actrice. In 2007 ontving ze een Gouden Kalf voor de speelfilm *Tussenstand*. Dit voorjaar is ze te zien in de voorstelling *Learning how to walk* bij NT Gent.

SERVICE

Nieuwe abonnementen

Bel 088 - 550 01 14 (ma t/m vr van 9.00 - 18.00), ga naar www.abonnement.margriet.nl of vul de bon in dit blad in.

Klantenservice

Voor vragen over bezorgen, opzeggen, betalingen, wijzigingen, welkomstgeschenken, artikelen en passen.

Telefoon: 088 - 550 01 14 (ma t/m vr van 9.00 - 18.00).

Internet: www.klantenservice.sanoma.nl

Post: Sanoma Media Netherlands B.V., afdeling Klantenservice, Postbus 75, 2400 AB Alphen aan den Rijn.

Adreswijzigingen dienen drie weken voor de verhuizing bij ons bekend te zijn.

Opzeggen

Beëindigen van het abonnement kan tegen het einde van de eerste abonnementsstermijn, door uiterlijk een maand voor het verschijnen van het eerste nummer van de nieuwe abonnementsstermijn op te zeggen. Na de eerste abonnementsstermijn kan het abonnement met inachtneming van een opzegtermijn van een maand worden beëindigd. Bij restitutie van het reeds betaalde abonnementsgeld kunnen €3,50 administratiekosten in rekening worden gebracht.

Wilt u informatie over de inhoud van Margriet?

U kunt uw vraag of opmerking mailen naar redactie@margriet.nl of schrijven naar Informatiecentrum Margriet, Postbus 1650, 2130 JB Hoofddorp of bel 088 - 550 02 22, ma t/m vr van 10.00 - 14.00 uur. Ons internetadres: www.margriet.nl

Uitschrijven nieuwsbrief

Beëindiging van de e-mail nieuwsbrief kan via de afmeldlink onder in de nieuwsbrief, of door een verzoek hiertoe te sturen aan privacy.nl@sanoma.com

Abonnementen en voorwaarden

Een jaarabonnement Margriet bestaat uit 54 nummers, inclusief 2 dubbelnummers.

Betaalperiode	automatische incasso	acceptgiro
Jaar	€ 207,36	€ 209,96
Halfjaar	€ 105,68	€ 108,28
Kwartaal	€ 55,76	€ 58,36
Maand	€ 17,65	n.v.t.

Pakketabonnement	Vervolgtermijn p/m
Margriet Plus	€ 19,15
Margriet Super Plus	€ 20,10

Normale abonneeprijs vanaf de tweede betaaltermijn. Prijswijzigingen voorbehouden.

Voor abonnementen buiten Nederland, kijk op www.klantenservice.sanoma.nl

Het abonnementsgeld voor Margriet wordt standaard per half jaar vooruit betaald. Een andere betaaltermijn of -wijze is mogelijk en indien gewenst aan te geven via onze klantenservice. Het abonnementsgeld dient vooruit te worden voldaan. Bij niet tijdige betaling worden herinneringskosten in rekening gebracht. Een abonnement geldt voor de opgegeven periode en wordt nadien - behoudens tijdige opzegging - automatisch omgezet in een abonnement voor onbepaalde tijd. Binnen de eerste abonnementsstermijn kan het abonnement alleen tegen het einde van de overeengekomen abonnementsstermijn worden beëindigd. Opzegging dient in dat geval uiterlijk een maand voor verschijning van het eerste nummer van de nieuwe abonnementsstermijn te gebeuren. Beëindiging van het abonnement na automatische verlenging kan met inachtneming van een opzegtermijn van een maand. Prijswijzigingen voorbehouden. **Let op:** De abonnementsprijs van Margriet kan per factuurperiode enkele nummers verschillen omdat het aantal nummers dat per periode verschijnt kan afwijken. Dit geldt alleen voor een vervolgttermijn en niet voor de eerste factuur.

Leveringsvoorwaarden

Levering van tijdschriften en levering en verkoop van premies en handels-artikelen geschiedt volgens de Leveringsvoorwaarden

Abonnementen, Welkomstgeschenken en Artikelen: u kunt die vinden op www.klantenservice.sanoma.nl. Deze voorwaarden zijn ook schriftelijk op te vragen bij Sanoma Media Netherlands B.V., Postbus 1865, 2130 JG Hoofddorp.

Opname leesportefeuille

Zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is opname van Margriet in een leesportefeuille niet toegestaan.

Privacy

Sanoma Media Netherlands B.V., de uitgever van Margriet, legt van haar abonnees en klanten in het kader van haar dienstverlening gegevens vast. De verantwoordelijke voor de gegevensverwerking is Sanoma Media Netherlands B.V., Capellalaan 65, 2132 JL Hoofddorp. In overeenstemming met de WBP is de verwerking aangepast bij het College Bescherming Persoonsgegevens te Den Haag. Deze gegevens worden gebruikt ter uitvoering van de overeenkomst en om abonnees en klanten te informeren over relevante producten en diensten van Sanoma Media Netherlands B.V. De gegevens kunnen ook worden gebruikt door onze groepsmaatschappijen en door zorgvuldig geselecteerde organisaties om abonnees en klanten te informeren over relevante aanbiedingen betreffende producten en diensten. Als je op deze informatie geen prijs stelt, dan kun je dit schriftelijk doorgeven aan Sanoma Media Netherlands B.V. t.a.v. afdeling klantenservice, Postbus 1865, 2130 JG Hoofddorp onder vermelding van 'privacy' of per e-mail naar privacy.nl@sanoma.com

Losse verkoop

Aldipress B.V., Utrecht, 030 - 666 06 11. Buitenland (excl België): Logipress B.V., Montfoort, e-mail: info@logipress.com

Reeds verschenen edities kunnen besteld worden op www.margriet.nl/bestel.

Verdeler in België

Sanoma Media Belgium NV/SA, Stationsstraat 55, 2800 Mechelen. Losse verkoopprijs € 3,90. Vraag voor de voordeligste abonnementsvoorwaarden: Sanoma Media Belgium NV/SA, Stationsstraat 55, 2800 Mechelen, tel. 02-3092913, fax: 02-77 62 239, info@abon.be of www.magstore.be. Nummers nabestellen kan tot maximaal 2 maanden na verschijning via uw dagbladhandel o.v.v. Margriet, aantal exemplaren en editienummer. U betaalt per exemplaar € 4,90.

* Voor de Belgische lezers. Uw gegevens worden opgenomen in het adresbestand van Sanoma Media Belgium NV/SA, Stationsstraat 55, 2800 Mechelen, om uw aanvraag te beantwoorden en om u informatie over onze producten toe te sturen. Ze worden ook opgenomen in het adresbestand van WDM, Researchdreef 65, 1070 Brussel, om u informatie over de producten van WDM toe te sturen. Indien u niet wenst dat uw gegevens voor direct marketing gebruikt worden, contacteer Sanoma. Sanoma en WDM kunnen uw gegevens aan derden (zoals commerciële partners) overmaken voor direct marketing, tenzij u zich verzet. U kunt uw gegevens steeds raadplegen, verbeteren of laten schrappen in het bestand van Sanoma en/of WDM.

Advertentie-exploitatie

Advertentieservice Margriet, Capellalaan 65, 2132 JL Hoofddorp, Postbus 1917, 2130 JM Hoofddorp, 088 - 556 77 77, sales.nl@sanoma.com, www.sanoma.nl

Margriet magazine is available for International Licensing and Syndication. For more information please e-mail licensingandsyndication.nl@sanoma.com

Drukkerij Roto Smeets Deventer

© 2016 Sanoma Media Netherlands B.V. Niets uit deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden vervoerd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

De uitgever sluit iedere aansprakelijkheid voor schade als gevolg van druk- en zetfouten uit.

sanoma

Capellalaan 65,
2132 JL Hoofddorp
Postbus 1640,
2130 JA Hoofddorp

repetities ontwijken. Je wilt het hebben over hoe het was, en toch weer niet. Beetje ingewikkeld.”

Het lijkt me niet erg ontspannen als je man je overdag beoordeelt.

“Ik weet niet beter. Ik vind het het moeilijkst dat ik hem altijd moeten delen. Dat je wel weet dat je iets speciaals hebt, maar op de vloer heb je dat helemaal niet. Daar ben ik gewoon een van de acteurs, en is hij de regisseur. Hij laat het veel meer merken als hij iemand anders goed vindt, want hij gaat niet tegen mij de hele tijd zeggen: ‘Mooi!’ Dan zou ik me ook generen. Je moet een stapje achteruitzetten. Terwijl ik in meningsverschillen tijdens de repetitie rücksichtsloser ben dan de anderen. Ik kan echt roepen: ‘Dat vind ik een totaal slecht idee.’ Of: ‘Probéér dit nu even!’ Als het niet goed gaat, komen we altijd in een soort ruzietje terecht, en zie ik de anderen wegstijgen, haha.”

‘Pas de laatste jaren ben ik milder over mijn moeder gaan denken, en dat helpt me enorm’

Je bent nu vijftig, je prijzenkast staat vol. Waar gaat jouw acteurshart nog sneller van kloppen?

“Sinds een paar jaar doe ik Kunst in de kamer, cirkels van mensen die elke maand een kunstenaar bij hen thuis uitnodigen. Ik doe een monoloog van 75 minuten en speel meestal voor zeventig, tachtig mensen. Ik vind het ongelooflijk ontroerend, want die mensen zitten zo te genieten. Het is heel huiselijk, niet zo’n theaterabonnement, waarbij mensen denken: goh, wat komt er vanavond? Oh, nog nooit van gehoord. Na afloop vertellen de toeschouwers heel open over wat kunst met hen doet. Het is zo één-op-één! Ik voel me ineens weer...”

Back to base.

“Ja precies! Ik kom zelf aan met een lamp, en dan moet de heer des huizes even op mijn plek gaan staan, zodat ik het licht kan richten. Ik wil het liefst niet in de huiskamer spelen, want dan is het moeilijk om je fantasie te laten werken. Dus laatst stond ik in een leeg binnen-zwembad. De grote voorstellingen die ik in het buitenland speel, vind ik ook leuk, omdat ik in een andere taal een extra handicap heb. Maar dat basale gevoel van dicht bij mensen staan, en straks met kinderen zelf theater maken, daar wil ik nu in duiken. Vroeger speelden we ook altijd op locatie, in verlaten fabrieken. Dat voelt veel lekkerder dan in een grote prestigieuze schouwburg.” ■

interview: minou op den velde, fotografie: rachel schraven, visagie en styling: tirzah waasdorp, m.m.v.: sissy-boy (flared jeans), zara (colbert, pantalon), american vintage (hemd), marks & spencer (blouse), dune (sleehakken).